

EKTA BELGICA – Stappen in de richting van een andere agri-cultuur

Brussel, 18 oktober 2007. Van vrijdag 19/10/2007 ('s avonds) tot zondag 21/10/2007 (16u) gaan we de boer op met de 'Tocht voor de grondlozen'. Deze Belgische mars wil in de eerste plaats een hart onder de riem steken van de ondertussen 30.000 boeren die te voet op weg zijn New Delhi waar ze tegen het einde van de maand zullen aankomen. We stappen richting Elsene (Brussel) waar we een collectief geschreven brief aan de Indische Ambassade zullen overhandigen. De tocht wil eveneens de problemen aankaarten waar biodynamische, artisanale en ecologische boerderijen mee te kampen hebben omdat ze zich niet inschakelen in de hegemonische agro-industrie. Ook mensen die gewoon in hun eigen voeding willen voorzien krijgen het steeds moeilijker om een lapje grond te bemachtigen.

Janadesh 2007 – Het verzet van 60.000 voeten.

Overall ter wereld vormt de toegang tot land, water, zaden en het geheel van landbouwproductiemiddelen een daadwerkelijk en steeds schrijnender probleem. Na jaren van collectieve actie gedragen door o.a. Mr. Rajagopal – oprichter van Ekta Parishad – heeft de regering die sedert de verkiezingen van 2004 in India zetelt beloofd werk te zullen maken van hervormingen in de landbouwsector. De eerst verandering moet nog vastgesteld worden. Het verzet groeide en de temperatuur steeg. Ekta Parishad greep het juiste moment aan om een vreedzame actie uit de grond te stampen en vermeed daardoor waarschijnlijk heel wat geweld.

De vorm van actie die de voorkeur geniet van Ekta Paridash zijn de zgn. *padyatra*. Dat zijn vreedzame actie van burgerlijke ongehoorzaamheid. De eerste *padyatra*, de bekende zoutmars, vond plaats in 1930 onder leiding van Gandhi, die voor de beweging een belangrijke bron van inspiratie is.

Sinds 2 oktober 2007 (dat is de verjaardag Gandhi) van zijn duizenden Indische landbouwers, grondlozen, stedelingen, uitgesloten mensen en ong. 200 Europeanen vanaf Gwalior op stap naar New Delhi, waar ze tegen het eind van de maand zullen aankomen. Daar worden ze opgewacht door een grote kritische massa (meer dan 100.000 worden er verwacht). Samen zullen ze een *sit in* doen aan de deur van het parlement, waar ze blijven tot er aan hun verzoeken op een bevredigende manier gehoor gegeven wordt. Dit wordt een van de meest omvangrijke verzetsacties sinds de onafhankelijkheid van India.

Het Oordeel van het Volk – constructief en kritisch

Tijdens de voorbereidingsjaren die vooraf gingen aan deze mars, zag stilaan een platformtekst het leven. Die werd gedoopt tot *Janadesh* ofte *Oordeel van het Volk*. De tekst geeft ons meer inzicht in de beweging. De *bottom line* is duidelijk het bestrijden van armoede en de herverdeling van het recht op grond. Als we meer op de details letten, tekenen zich twee lijnen af: een constructieve en een kritische. De twee zijn uiteraard met elkaar verweven. De campagne steunt boeren om hun voortbestaan te verzekeren, geeft land aan boeren die er geen hebben en zet acties op poten om kleinschalige landbouw in te schakelen als een middel van nationale ontwikkeling.

In hun kritische benadering geeft de beweging sterk af op de regering die niets onderneemt om het sociale onrecht waar de agro-industrie voor zorgt te bekampen. Erger: de regering scheidt er de voorwaarden voor. De politiek van economische

liberalisering sluit zoals elders de meest kwetsbaren uit de samenleving uit. Regeringen die dit onrecht niet aanpakken treden mensenrechten simpelweg met voeten. In India leidt dit er toe dat de onaanraakbaren en de inheemse volkeren hun middelen tot zelfvoorziening (water, land en bossen) voor hun ogen zien verdwijnen. De industrie en de agro-business groeien ten koste van kleinschalige landbouw. Daarenboven zorgen ze voor een nooit geziene stadsmigratie en een ondermijning van de ecologische kwaliteit van het milieu.

De tocht voor de grondlozen – een ekta belgica

Na elke vertoning van 'We feed the world' of 'Our Daily Bread' weerklinkt dezelfde vraag: 'Maar wat ik nu eigenlijk doen?' Het antwoord is eenvoudig: artisanale, biodynamische, ecologische of permacultuur boeren steunen. Zij nemen immers het risico buiten de hegemonische agro-industrie om te produceren en dus enorme concurrentiemachten te trotseren. Hoe doe je dat? Door je aan te sluiten bij wat in Vlaanderen *voedselteams* heet en in Brussel en Wallonie *groupements d'agriculture paysanne*. Als je er de tijd voor hebt is het aanleggen van een eigen moestuintje natuurlijk de geknipte oplossing. Met onze mars willen we iedereen die zich in dit alternatieve parcours inschrijft, een hart onder de riem steken. Deze antwoorden zijn uiteraard gemakkelijker dan de agro-politieke context waarin we leven.

In België zorgt de productie gerichte landbouw voor een onophoudelijke uitbreiding van grote landbouwbedrijven. Dit gaat gepaard met de verdwijning van arbeid in de sector en maakt het ook steeds moeilijker voor jongeren om een nieuw bedrijfje op dreef te krijgen. De grond- en vastgoed speculatie heeft de prijzen doen stijgen tot 25.000 € per hectare voor goede landbouwgrond die bovendien vaak verdwijnt onder een laag asfalt. Zo'n prijzen laten ook niet toe een bedrijf met veel betaalde arbeid te runnen. De geschetste situatie leidt tot het verdwijnen van meer en meer boeren en van het aantal personen die in hun eigen behoeften kunnen voorzien. Het is dan ook de vraag wie in de toekomst de *know how* zal doorgeven die de mensheid toeliet gedurende 10.000 jaar te overleven en zich aan te passen.

Contacten :

NL Maarten Roels : 0497/772869 - mroels@vub.ac.be
FR Laurent Dombret : 0477/815548 - dombretl@yahoo.fr

Bijkomende info vindt u op <http://sansterre.surlaterre.org>